

svrchní křídě a paleogénu, podmínily zřejmě i detailní členění a rozšíření facií ve spodní části frýdlantského souvrství (ELIÁŠ - ELIÁŠOVÁ 1995). Tímto procesem pravděpodobně vznikly různě hluboké, částečně oddělené dílčí sedimentační pánve s rozdílnými geochemickými podmínkami, ve kterých, podle hodnoty redukčně-oxidačního potenciálu sedimentovaly vrstvy facie černošedých jílovců (anoxické prostředí), pestrých jílovců (dobře prokysličené prostředí) a skvrnitých jílovců (neutrální až mírně prokysličené prostředí). Polohy písčivců, turbidity a fluxoturbidity, se především hromadily v hlubších částech těchto dílčích pánví, kde se i často vyskytovaly černošedé jílovce vzniklé v anoxickém prostředí.

Ve vyšším eocénu a oligocénu, za celkového prohloubení pánve a omezeného přínosu klastického materiálu,

došlo v období sedimentace hnědých jílovců a při vzniku menilitového souvrství k postupnému sjednocování facií v celé pánvi (obr. 25).

Protože o menilitovém souvrství a o jeho nadloží v podslezské jednotce máme jen velmi málo informací, vývoj pánve od oligocénu výše nehodnotíme. Podle výskytu spodnomiocenních uloženin v předpolí ždánicko-podslezské jednotky na Ostravsku (zejména JURKOVÁ in MENČÍK et al. 1983, JURKOVÁ et al. 1983 a ČTYROKÝ 1958, 1995), které jsou na jižní Moravě v úzkém vztahu se stejně starými uloženinami ždánické jednotky nebo se vyskytují přímo v ní, je možno předpokládat, že sedimentace i v podslezské jednotce trvala až do spodního miocénu a byla zakončena staršími mladoštýrskými pohyby před vznikem spodnějšího (staršího) příkrovu podslezské jednotky.

Ekvivalenty podslezské jednotky

Jak již bylo uvedeno v předchozích kapitolách, uloženi-ny podslezské a ždánické jednotky vznikly v téže sedimentační pánvi. Mimo přímé spojení obou jednotek mezi údolími Moravy a Bečvy to dokazuje jejich shodný litologický vývoj. Ekvivalentem frýdeckého souvrství ve ždánické jednotce jsou šedé vápnité jílovce, které našel POKORNÝ (1954) v zářezu silnice Střílky-Kroměříž, asi 300 m sv. od k. 310 (křižovatka silnic Brno-Uherské Hradiště a Střílky-Kroměříž) a 1 km sv. od Střílek, a vývoj pálavských vrstev (STRÁNÍK et al. 1996). Shodné facie mají i frýdlantské vrstvy a podmenilitové vrstvy ždánické jednotky a rovněž vrstvy menilitové. Velmi dobře je možno litofaciálně srovnávat týlní úpatní vývoje podslezské jednotky s vývoji v pásmu Čejč-Zaječčí.

Pokračování ždánicko-podslezské jednotky ve waschbergském úseku propojuje tuto jednotku s východoalp-ským helvetikem. Dokazují to facie ždánicko-hus- topečského souvrství v např. tektonickém okně u Rogatsbodenu (PRAY 1957), výskyt svrchnokřídových korálů na lokalitě Au v pokračování zóny Waschbergu v předpolí Vídeňského lesa (VETTERS 1925, ELIÁŠOVÁ 1989). Dále to je podobnost frýdlantského souvrství s vývoji helvetika ve vrtu Urmansau 1 (ELIÁŠ 1981) a v okolí Salzburgu.

Zejména výrazná je litostratigrafická a chronostrati- grafická podobnost mezi vývoji ždánicko-podslezské jednotky a helvetika a ultrahelvetika ve Vorarlberku.

Přímo je možno srovnávat quintnerské vápence a Schratenkalk s ernstbrunnskými vápenci, kondenzační horizonty v nadloží Schratenkalku s klementsými vrst- vami a konečně amdensské slíny se slíny frýdeckého souvrství. Určitou dobu čejčsko-zaječské zóny před- stavují skluzové a doprovodné sedimenty ultrahelvetika ve feuerstättském příkrovu. Tento vývoj se zcela shodu- je s vývojem skluzových těles podslezské jednotky v Třinecké brázdě.

Směrem na V je možno podslezskou jednotku v na- šem vymezení sledovat na území Polska do okolí Bielsko-Biala („flisz zewnętrzny“ – KONIOR 1938, „se- ria skolska“ – KOSZARSKI 1985, ZYTKO 1985, PAUL et al. 1996, POPRAWA - RACZKOWSKI 1996). Dále k V není pro- dloužení podslezské jednotky jednoznačné. V polském pojetí jsou do podslezské jednotky kladeny vápnité jí- lovce, které se shodují s horninami kelčského vývoje slezské jednotky, reprezentující především svahové ulo- ženiny slezského sedimentačního prostoru (ELIÁŠ 1979a).

Samostatnou problematiku představuje korelace me- nilitového souvrství a jeho nadloží, které nejsou ve stu- dovaném území uspokojivě odkryty. Tyto vrstvy jsou lépe odkryty jen ve ždánickém úseku ždánicko-pod- slezské jednotky (tj. ve ždánické jednotce sensu STRÁ- NÍK - ČTYROKÝ 1995), a proto nejsou předmětem této práce.